

Thơ Tháng Tư Đen của Trần Ý Thu

O-X-O-X-O

58. Nhớ Tháng Tư Đen - 30/4/1975

Trần Ý Thu

Ba mươi cuối tháng người đau đớn.
Bờی tháng tư đen khói lửa cơn.
Anh hùng bất tử keo sơn,
hiên ngang đứng cảm tình ơn nước là.
Đứng trên phà, nặng sơn hà.
Tuổi trẻ ấy đậm đà thủy chung.

Ba mươi tới tháng hoa tàn rụng.
Nhớ tháng tư đen dạ chấp chùng.
Anh hùng quả quyết về vùng,
rừng thiêng nước độc bập bùng gió mưa.
Mẹ lời đưa: "Tổ tiên xưa,
đã dựng nước sớm trưa nghĩ bàn."

Ba mươi nhắc nhở ngày tao loạn.
Lệ tháng tư đen dạ bất an.
Anh hùng biểu lộ tâm can,
mang cờ tổ quốc hành trang vượt đồng.
Tặng cành trồng, những hoa hồng.
Nghĩ chiến đấu cho lòng sắt son.

60. 30 Tháng Tư 1975 Khói Lửa (*)

Trần Ý Thu

Quê hương nước Việt ngày nào,
ba mươi cuối tháng ba đào khóc thương.
Cùng chung vận mạng sầu vương,
căm thù Cộng Sản nhiều như nước nhà.
Dân lành trẻ nhỏ người già,
đầm đìa giọt lệ trên phà gọi nhau.
Bao năm cuộc bầm vườn rau,
rồi thì chạy loạn còn đâu xóm làng!
Xung quanh súng đạn lan tràn,
con thơ máu đỏ mẹ càng rối ren.
Ba mươi nhớ Tháng Tư đen,
bầu trời khói lửa sầu chen nổi lòng.

(*) Thơ đăng trong Tạp Chí Trúc Lâm .

121. Ngày Loạn Lạc 30 Tháng Tư 1975

Trần Ý Thu

Ba mươi nhớ mãi ngày đau đớn.
Tổ quốc lâm nguy dạ thất cơn.
Biên thù chiến sĩ keo sơn,
không hề ngã gục tình chơn chất là.

Bao nan giải cứu người thân xá.
Bọn chúng vô thần đốt mái nhà.
Không tha trẻ nhỏ người già,
thôn làng quanh quẽ vườn cà xác xơ.
Bàng hoàng quốc lộ người ngừng thở .
Đại bác xe tăng hỏa lực cơ.
Thương em bé nhỏ ngây thơ,
ra đời khát sữa ầu ơ! lạc đàn.

Xông pha chiến đấu đời trai tráng.
Có Tháng Tư đây đã buộc ràng.
Tri ân tưởng niệm lòng vàng,
anh luôn sống mãi hiên ngang quật cường.

122. Lòng Ái Quốc

Trần Ý Thu

Nhớ Tháng Tư Đen lệ xót sa
Ba mươi ngày ấy rất phong ba
Can trường dũng cảm lời sông núi
Nghĩa khí anh hùng tổ quốc ta
Chiến đấu hy sinh lòng ái quốc
Chân tình đổi mạng nặng sơn hà
Bầu trời khói lửa đầy binh biến
Khấp chồn tang thương thảm cảnh là .

123. Ba Mươi Nhớ Tháng Mùa Xuân

Trần Ý Thu

Thương người lính chiến Tháng Tư,
gian lao vất vả lòng như chẳng hề.
Xung quanh đạn pháo luôn kề,
trên tay hiệu lệnh cờ đề phát cao.
Bầu trời ánh sáng bờ ao,
qua sông biển rộng trăng sao diệt thù.
Hành quân những lúc mây mù,
biên cương trận địa buông dù lệnh tuân.
Ba mươi nhớ tháng mùa Xuân,
phong ba hiểm trở gian truân đã đành.
Thành đô thấp nén nhang lành,
dâng lời khẩn nguyện luôn dành đến anh.

124. Người Lính Chiến Đấu Đêm Ngày

Trần Ý Thu

Thương người lính nẻo đường giày bụi.
Đã miệt mài cầm súng chẳng lùi.
Dừng chân đứng lại tay chùi,
đồng bằng gió thoảng hương mùi gạo thơm.
Mùa Xuân đến ngắm hoa tàn sớm.
Chiến đấu đêm ngày bỏ bữa cơm.
Từng hàng bó rạ tay đơm,
lời anh nhắc nhở: "Đừng nơm nớp sầu."

Đêm người lính mở con đường máu.
Trận địa kinh hoàng ánh lửa màu.
Người em gái nhỏ bên cầu,
theo anh chạy loạn trên đầu đạn rơi.
Bao nhiêu hố vũng sâu đào xới.
Lạch nước kênh đào khắp mọi nơi.
Dân làng lánh nạn chơi vơi,
anh thì ở lại bao lời trấn an.

Qua bao lối ngõ về thôn bản.
Súng đạn quanh người có được an?
Nhìn anh vất vả gian nan,
qua đèo lội suối sông sang khó lành!
Giày Saut áo trận loang từng mảnh.
Ngã gục chân dừng ở góc cãnh,
Tuôn tràn nước mắt dân dành,
dâng trào xúc động cho anh lính hiền.